

[Finansministeren.]

stening og opsparing. Det er jo særlig investering og opsparing, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen har talt om, medens erhvervenes organisationer fæstede sig mere ved arbejdsløsheden. Jeg vil gerne have lov til at sige fra denne talerstol, at det gibbede noget i mig, da erhvervslivets organisationer fremdrog arbejdsløshedsprocenten for en enkelt uge i februar og anvendte den som slående argument for, hvordan beskæftigelsesniveauet var her i landet. Jeg synes nok, at det var en noget kort argumentation, og jeg håber, at man i det udvalg, der skal nedsættes, kan føre argumentationen på et noget bredere grundlag. Jeg kan ikke bestride, at der nok er en højere arbejdsløshed her i landet, også når man ser ud over nogle måneder, end der har været før; men jeg tror netop nu, då foråret heldigvis har meldt sig, at vi i løbet af et par uger kan få et bedre indtryk af beskæftigelsesforholdene, end man kan få ved at fremdrage en enkelt arbejdsløshedsprocent fra en vinter, der dog har været langvarig.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen gjorde noget mere ud af, at stabiliseringslånnet skulle have generet investering og opsparing. Jeg har allerede gjort gældende, at opsparingen efter min mening er blevet forøget ved hjælp af stabiliseringslånnet. Det, det ærede medlem tænker på, er, at investering, som private har villet foretage, har de ikke været i stand til at foretage, fordi de skulle betale stabiliseringslånnet. Jeg vil gerne først spørge det ærede medlem, om der foreligger statistiske oplysninger, som nærmere kan dokumentere denne nedgang i opsparing og investering.

Jeg har prøvet på at se i de forhåndenværende tal — jeg skal ikke trætte tingets medlemmer med det — men jeg har ingen steder fundet noget tal, der egentlig har givet nærmere dokumentation for påstanden om nedgang i investering og opsparing. Det ærede medlem har anført, at det er noget, der vil komme, det er ikke kommet endnu, men da man i sommer sagde, at stabiliseringslånnet ville have den virkning, må jeg her oplyse, at jeg mener ikke, at denne virkning har kunnet efterspores i det materiale, der foreligger for os i øjeblikket.

Det ærede medlem nævnede, at der er udsigt til, at omsætningen går ned på grund

af afsætningsvanskeligheder, og det kan der desværre være mulighed for, det skal jeg vende tilbage til om lidt; men hvordan når det ærede medlem så til den konklusion, at hvis erhvervslivet havde lidt flere penge til rådighed som egenkapital, ville man hellere foretage investeringer? Det er nu engang svært at få folk til at foretage alt for voldsomme investeringer, når der er vanskeligheder med afsætningen. Men det ærede medlem overser, at det er meget lettere at låne penge i dag, også til en lavere rente, end det var for 10 måneder siden. Det ærede medlem har ikke overset det i begyndelsen af fremsættelsestalen, men det ærede medlem overser det senere i sin argumentation, hvor han kommer ind på vanskelighederne ved at finansiere investeringerne.

Jeg mener hermed at have anført forskellige argumenter, som kan tages op af de enkelte til egen vurdering af, om det, der blev gennemført i sommermånederne, har virket betydeligt bedre, end man vil gøre det til. Jeg tror også, at man inden for oppositionen har været klar over det og derfor med meget energi har grebet et andet argument, idet man forlader argumentationen fra i sommer og siger: lad os nu ikke diskutere, hvordan forudsætningerne var i sommer; vi står nu i en anden økonomisk situation, og selv om det måske i sommer var fornuftigt at bremse, er det, det gælder om nu, at stimulere, som det ærede medlem anfører i sin fremsættelsestale.

Før man tager endelig stilling til lovforslaget, må man gøre sig nogle overvejelser over den økonomiske situation, vi står i. Jeg må sige, at det ærede medlem er nået til en meget hurtig, og jeg må måske også have lov til at sige håndfast, opfattelse, og det kan naturligvis være meget godt; men på den anden side, hvis man på baggrund af en sådan opfattelse foretager pludselige ændringer i den økonomiske politik og det så viser sig, at oppositionen har været for hurtig og for håndfast, er det jo ikke det ærede medlem — det har vi set gang på gang — og heller ikke oppositionen, som står frem og tager sit ansvar, så er det regeringen, der må tage det. Derfor vil man måske nok undskylde, at jeg vil overveje det noget nøjere, før jeg når til den opfattelse, det ærede medlem har givet udtryk